

Царю-Освободителю, въ едно заседание, станало въ двореца на 17 ноемврий 1900 година подъ прѣдседателството на Негово Царско Височество Княза, обсъдилъ върху срѣдствата, необходими за изпълнение на главната му цѣль. Основата, на която се е поставилъ комитетътъ, досѣжно събиране срѣдства за постройката на паметника, е чиста, ясна и здрава: народътъ, отъ името и честъта на когото се въздигатъ: паметникъ на Царя, който го е освободилъ, музей за духовното му и полигическо възраждане и инвалиденъ домъ за подслонъ на изнемощѣлитъ негови синове-борци, трѣбваше самъ да намѣри материалнитъ срѣдства за постройката на тия паметници. За да се даде възможность на всичкитъ слоеве отъ българското общество да взематъ най-живо и най-близко участие съ лептата си въ изпълнението на това благородно дѣло, взето бѣ рѣшение въ всичкитъ кѣтове на България да се образуватъ клонове отъ комитета „Царь-Освободитель“, които, подъ общия надзоръ на Софийския комитетъ, да изпълнятъ всенародната подписка, що се е открила въ деня на полагагането основния камѣкъ за паметника на Царя-Освободителя.

Въ края на мѣсець декемврий 1901 година комитетътъ, за да приложи това свое рѣшение, е издалъ едно възвание къмъ всичкитъ градски и общински кметове, съ което, излагайки цѣльта и припомнявайки дълга на признателность къмъ великия благодѣтель на България и нейнитъ народни дѣйци, ги е поканилъ да се погрижатъ да съставятъ въ управляванитъ отъ тѣхъ общини клонове — комитетъ „Царь-Освободитель Александръ II.“ *

* Вижъ списанието на Българското Инженерно-Архитектурно Дружество 1901 год., книги 3 и 4, стр. 60.